

lání proti zjištění nižších stolic, napadajíc vůbec všechny důvody, z kterých nižší stolice mají výpověď manželů S-ových za nehodnověrnou, líčíc je jako »závěry«, spisům procesním odporující, není to ovšem nic jiného, než že dovolání hodnotí provedené důkazy a zvláště tedy výpověď manželů S-ových jinak, než nižší stolice, totiž ve svůj prospěch, a tedy nic jiného, než dovolací důvod nesprávného ocenění průvodů, jehož § 503 c. ř. s. nezná. Zjištění nižších stolic mohlo by dovolání napadnouti jen tak, že by ukázalo, že fakta, z nichž při oceňování důkazů vycházely, odporují spisům (§ 503 čís. 3 c. ř. s.), nikoli však tak, jak to činí, že, vycházejíc z týchž fakt, z nichž vycházely i nižší stolice, dospívá jen k jinému závěru v otázce hodnověrnosti té které výpovědi a tím i k jinému skutkovému přesvědčení (zjištění) ohledně skutečností rozhodných pro rozřešení věci samé.

Čís. 3601.

Prodávatel, jenž domohl se žalobou odsouzení kupitele k odebrání zboží a zaplacení kupní ceny, nemůže napotom žalovati o zaplacení rozdílu mezi kupní cenou a cenou, docílenou prodejem dle čl. 343 obch. zák.

(Rozh. ze dne 11. března 1924, Rv I 1796/23.)

Žaloba prodávatele na kupitele o zaplacení rozdílu mezi smlouvenou kupní cenou a cenou strženou při prodeji dle čl. 343 obch. zák., byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Z vlastního přednesu žalobce plyne, že se žalující strana ve sporu, zahájeném u krajského soudu v L. pod sp. zn. Cg I 326/21, domáhala zaplacení zboží podle uzávěrky ze dne 29. listopadu 1920, tudíž uplatňovala první jí podle čl. 354 obch. zák. proti obmeškalému odpůrci příslušející právo, splnění uzavření smlouvy. Nynější žalobou uplatňuje žalující strana druhé právo čl. 354 obch. zák. poskytnuté, žádajíc, když byla zboží podle čl. 343 obch. zák. prodána na účet odpůrcův, místo plnění náhradu škody. Tohoto druhého práva však žalobce již nemá. Jakmile jest volba práva podle čl. 354 obch. zák. vykonána a sice vykonána tak jasně, že odpůrce nemůže býti v pochybnostech, co prodávatel zvolil, zejména, zdali zvolil splnění buď přesně podle obsahu smlouvy neb alespoň náhradní plnění odškodněním, je volba neodvolatelná. Je proto zvláště tehdy neodvolatelná, jakmile dodávatel žaloval na zaplacení kupní ceny a kupitel byl pravoplatně k odebrání zboží a zaplacení odsouzen. Tím se stalo prodávateli nemožným jak odstoupiti od smlouvy tak žádati odškodnění pro její nesplnění. Není závadou, že přes pravoplatný rozsudek, kupitele k odebrání a zaplacení odsuzující, může provésti svémocný prodej zboží a žádati rozdíl, neboť neuplatňuje tím ně-

které z práv mu podle čl. 354 obch. zák. přináležících, nýbrž jen právo z čl. 343, jež mimo to a neodvisle od onoho přísluší. Ježto si žalobce v tomto případě již vymohl pravoplatný rozsudek odsuzující žalovného k splnění smlouvy zaplacením kupní ceny, nemůže znovu žalovati, tentokráte na odškodnění zaplacením rozdílu mezi kupní cenou (s příslušenstvím) a výtěžkem docíleným dražbou podle čl. 343 obch. zák. Ten může již jen odpočítati od částky, kterou uplatňováním práva na splnění smlouvy na kupiteli vysoudil.

Čís. 3602.

Zákonné následky zrušení společenstva (zákon ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.), jež nastalo usnesením valné hromady, nelze odčiniti pozdějším usnesením valné hromady, že se odvolává usnesení předchozí valné hromady.

(Rozh. ze dne 11. března 1924, R II 46/24.)

Na valné hromadě dne 18. března 1923 usneslo se společenstvo s r. neobm. na zrušení a žádalo pak o zápis tohoto usnesení do společenstevního rejstříku. Na valné hromadě dne 28. října 1923 zrušilo družstvo usnesení ze dne 18. března 1923 a žádalo na rejstříkovém soudě, by předchozí žádost za zápis zrušení společenstva do společenstevního rejstříku byla pokládána za bezpředmětnou. O b a n i ž š í s o u d y tuto žádost zamítly.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rozhodnutí nižších soudů, jež vycházejí z právního stanoviska, že valná hromada ze dne 28. října 1923 nebyla oprávněna, zrušiti usnesení předcházející valné hromady ze dne 18. března 1923, jímž společenstvo bylo zrušeno, nejsou v zřejmém rozporu se zákonem, jak předpokládá § 16 patentu o mimosporném řízení. Dle §u 36 čís. 2 zákona o výdělkových a hospodářských společenstvech zrušuje se společenstvo mezi jiným také, když se na tom usnese. Dle §u 40 uvedeného zákona má toto usnesení za nutný a nevyhnutelný následek, předem povinnost představenstva, opověděti zrušení společenstva za účelem jeho zápisu do společenstevního rejstříku, a dále veřejnou vyhlášku, ve které věřitelé musí býti vyzváni, by se hlásili u společenstva. Členům představenstva, kteří tomuto předpisu nedostojí, nutno uložiti pořádkové tresty ve smyslu §u 87 uvedeného zákona. Tyto zákonné následky zrušovacího usnesení společenstva nemůže odčiniti pozdější valná hromada, jejíž obor působnosti již zrušovacím usnesením předcházející valné hromady a uvedenými zákonnými předpisy, jež jsou donucovacího řádu, byl omezen na likvidační činnost. Pozdější valná hromada, jež se zabývá jinými úkony a zejména zrušením zrušovacího usnesení předcházející valné